

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามเจตนารมณ์ประเทศไทยในปัจจุบันนี้ หากเปรียบเทียบกับในอดีตที่ผ่านมาจะสังเกตได้ว่าได้มีการพัฒนาไปอย่างมาก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านใดๆก็ตาม สิ่งที่เราขาดไม่ได้เลยนั่นก็คือ เงินทุนที่นำมาเป็นค่าใช้จ่าย หรือที่เราเรียกว่างบประมาณของประเทศนั่นเอง

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบหนึ่งแม้จะได้รับการกระจายอำนาจทางการปกครองให้ปกครองดูแลตนเองให้มีความเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นแต่ประเทศไทยเป็นรัฐเดี่ยวและการบริหารท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลเป็นการบริหารที่ได้รับการกระจายอำนาจจากราชการส่วนกลาง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคต้องทำหน้าที่กำกับดูแลบริหารจัดการของเทศบาลแต่สิ่งที่ควรคำนึงได้แก่การกำกับดูแลนั้น ราชการส่วนกลางจะสามารถกระทำได้น้อยเพียงใดจึงจะไม่มีผลกระทบต่อการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาล เพื่อให้เกิดความชัดเจนผู้วิจัยจะแบ่งหัวข้อความสำคัญของปัญหาออกเป็นประเด็น

จากแนวทางที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะให้มีการกระจายอำนาจให้อิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารและปกครองตนเองภายใต้รัฐธรรมนูญการกำหนดดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นราชการส่วนกลางจะต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดแนวทางบริหารราชการแผ่นดินโดยการกระจายอำนาจให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารกิจการตนเองได้มากยิ่งขึ้นกว่าโดยเฉพาะให้มีอิสระด้านการบริหารการเงินการคลังของท้องถิ่นดังนั้นการศึกษาแนวทางการบริหารกิจการของท้องถิ่นซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลกระทรวงมหาดไทยเพื่อดำเนินกิจการและเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านต่างๆ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

ตามที่ประเทศไทยได้มีการแบ่งส่วนราชการเพื่อการบริหารกิจการของรัฐตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 4 กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยได้แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบได้แก่ระเบียบบริหารราชการส่วนกลางระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคและระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

สำหรับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่ปรากฏตามรัฐธรรมนูญหลายมาตราด้วยกัน ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันได้กำหนดแนวทางการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 282 ถึงมาตรา 290 ซึ่งเป็นหลักการและแนวทาง ที่สำคัญเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันสรุปใจความได้ว่า

1) ภายใต้บังคับมาตรา 1 ซึ่งกำหนดไว้ว่าประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวกันจะแบ่งแยกไม่ได้กำหนดให้รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น

2) การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องเป็นไปเพื่อความคุ้มครองประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวมโดยไม่กระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือจะกระทำนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ได้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 283)

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารงานบุคคลการเงินและการคลังการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติโดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 284)

จากการที่รัฐหรือราชการส่วนกลางจะต้องกำกับดูแลเทศบาลนั้นอำนาจหน้าที่ของส่วนกลางในการกำกับดูแลปรากฏชัดเจนในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 69 มาตรา 71 และ มาตรา 72 โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่ากำหนดให้กระทรวงมหาดไทยสามารถออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยเพื่อวางแนวทางการจัดการด้านการเงินการคลัง งบประมาณ การรักษาทรัพย์สินการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมา

มาตรา 71 กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมายและให้นายอำเภอมีหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา 72 เมื่อนายอำเภอในกรณีแห่งเทศบาลตำบลในอำเภอนั้นหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนครเห็นว่าคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ให้ปฏิบัติการของ

เทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาลหรือเสียหายแก่ราชการและนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจที่สั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้แล้วให้รับรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนดสิบห้าวันเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามเห็นสมควรทั้งนี้เพื่อให้รัฐหรือราชการส่วนกลางสามารถช่วยแก้ไขปัญหาในการบริหารกิจการของเทศบาลที่อาจเกิดขึ้นและคอยกำกับดูแลให้เทศบาลดำเนินกิจการให้ถูกต้องภายในกรอบที่กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ไว้ (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 71 และ มาตรา 72)

แม้เทศบาลจะถูกกำกับดูแลโดยกระทรวงมหาดไทยและส่วนภูมิภาคดังกล่าวข้างต้นแต่เนื่องจากเทศบาลเป็นหน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจในการปกครองตนเองการบริหารงานของเทศบาลซึ่งเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งมีหน้าที่จัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตเทศบาลมีคณะผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนเพื่อความคล่องตัวในการทำงาน และในการบริหารกิจการต่างๆ ของเทศบาลก็ควรที่จะต้องมีอิสระในการบริหารจัดการขององค์กรของตนเองตามเห็นสมควรในทุกด้านตามแนวทางตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ยกมาข้างต้น (พระราชบัญญัติเทศบาล มาตรา 15 มาตรา 37 และ มาตรา 48)

การบริหารจัดการขององค์กรของตนเองตามเห็นสมควรในทุกด้านตามแนวทางตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ยกมาข้างต้นสามารถออกกระเบียบกระทรวงมหาดไทยเพื่อวางแนวทางการจัดการด้านการเงินการคลัง การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมาขึ้นไว้เป็นการกำกับดูแลการบริหารกิจการของเทศบาลเกี่ยวกับระบบการเงินการคลังที่เทศบาลต้องใช้ในการบริหารงานซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการบริหารงานของเทศบาลปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการของเทศบาลด้านการเงินการคลังที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอาจเกิดจากการวางแนวทางการปฏิบัติด้านการเงินการคลังเกินขอบอำนาจที่รัฐธรรมนูญให้มีหน้าที่เพียงกำกับดูแลการบริหารงานการคลังของเทศบาลคือกระบวนการบริหารตามงบประมาณตั้งแต่การจัดทำแผนพัฒนา การจัดทำงบประมาณรายจ่าย การจัดเก็บ จัดหารายได้ การใช้จ่ายเงินตามงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างการบันทึกระบบบัญชีและการตรวจสอบการคลังสำหรับในที่นี่จะพิจารณาในเรื่อง รายได้ของเทศบาล รายจ่ายของเทศบาล และงบประมาณประจำปีของเทศบาลเท่านั้น

ปัญหาในการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางให้ทุกเทศบาลจำนวน 1,134 แห่ง ถือปฏิบัติในแนวทางตามระเบียบเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงความยุ่งยากที่เทศบาลแบ่งออกเป็น 33 ระดับคือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล

ในขณะที่เทศบาลนครอาจมีรายได้ถึง 300 ล้านบาท มีพนักงานนับร้อยคนแต่ขณะเดียวกัน เทศบาลตำบลบางแห่งมีรายได้ไม่ถึง 5 ล้านบาท มีพนักงานไม่ถึง 10 คน เทศบาลเหล่านี้จะต้องจัดทำงบประมาณในรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศตามที่กำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2541) ซึ่งเทศบาลขนาดเล็กอาจไม่ต้องการงบประมาณที่ย่างยากซับซ้อนแต่ในขณะเดียวกันเทศบาลขนาดใหญ่ระบบงบประมาณที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดอาจไม่สามารถรองรับการบริหารงานของเทศบาลได้ปัญหากระทรวงมหาดไทยได้วางแนวทางการจัดหาพัสดุเป็นแนวทางเดียวกันทั้งประเทศอาจก่อให้เกิดความล่าช้าไม่คล่องตัวในการบริหารงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการพัสดุ พ.ศ.2535 ซึ่งทำให้ขาดความคล่องตัวในการจัดหาพัสดุที่จะนำมาบริหารเพื่อดำเนินกิจการหรือแก้ไขปัญหาต่างๆของเทศบาลดังเช่นตัวอย่างที่จะยกมาในที่นี้คือในกรณีการแก้ไขปัญหาหน้าท่วมในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ในเดือนธันวาคม 2543 ทั้งที่เทศบาลมีงบประมาณนับร้อยล้านบาท (เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2544 ของเทศบาลนครหาดใหญ่) (ปีงบประมาณ 2544 ของเทศบาลนครหาดใหญ่เทศบาลมีเงินสะสม 109 ล้านบาท ที่รายได้ในปีงบประมาณ 2543 จำนวน 683 ล้านบาท) ซึ่งหากเทศบาลสามารถใช้จ่ายเงินได้อย่างสะดวกรวดเร็ว อาจสามารถให้การช่วยเหลือประชาชนในเขตเทศบาลเบื้องต้นได้อย่างทันทั่วทั้ง

ผู้บริหารเทศบาลต้องขาดความคล่องตัวในการบริหารงานด้านการเงินการคลังส่งผลกระทบต่อทำให้การบริหารกิจการเทศบาลที่ควรจะสามารถแนวทางและระบบการเบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน ฯลฯ มีขั้นตอนที่ย่างยากซับซ้อนกำหนดวิธีการใช้จ่ายเงินสะสมที่มีอยู่และเป็นเงินของเทศบาลในปัจจุบันว่าปัญหาอาจเกิดข้อสงสัยว่าข้อขัดข้องต่างๆหลายประการที่ปรากฏในการบริหารกิจการของเทศบาลในปัจจุบันว่าปัญหาอาจการบริการเทศบาลดังที่ยกมาข้างต้นเกิดจากการที่อยู่ภายใต้บังคับตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่วางไว้ไม่เหมาะสมเกินขอบอำนาจการกำกับดูแลที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและจากสภาพปัญหาดังกล่าวอาจทำให้ผู้บริหารเทศบาลต้องขาดความคล่องตัวในการบริหารงานด้านการเงินการคลังส่งผลกระทบต่อทำให้การบริหารกิจการเทศบาลที่ควรจะสามารถแก้ปัญหาเร่งด่วนของเทศบาลต้องล่าช้าไม่สามารถแก้ปัญหาให้ประชาชนในเขตเทศบาลได้ทันทั่วทั้งและทำให้เงินรายได้ที่มีอยู่อย่างจำกัดของเทศบาลต้องเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ดังเช่นความคิดเห็นของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งซึ่งเป็นผู้บริหารเทศบาลเมืองอ่างทอง ประธานนายกเทศมนตรีกลุ่มภาคกลางซึ่งได้แสดงความเห็นสะท้อนปัญหาของการบริหารเทศบาลภายใต้การกำกับดูแลของราชการส่วนกลาง

วิเคราะห์ถึงปัญหาของการบริหารการใช้เงินนอกจากนี้จากการศึกษาค้นคว้าของผู้ทำวิจัยพบว่าในประเด็นของการกำกับดูแลเทศบาลโดยการออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ดังกล่าวยังไม่มีผู้ใดหยิบยกขึ้นมาศึกษาอย่างจริงจัง การศึกษาส่วนใหญ่ผู้ที่ทำการวิจัยมักมุ่งเน้น การศึกษาถึงการหารายได้แก่ท้องถิ่นและมักระบุเน้นว่าท้องถิ่นมีรายได้น้อยไม่เพียงพอแก่การใช้ จ่ายหรือมีเงินนั้นนักวิชาการหรือท้องถิ่นเองมักเรียกร้องให้รัฐจัดสรรเงินให้ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นซึ่ง เปรียบเสมือนว่าปัญหาในการบริหารกิจการของเทศบาลทุกวันนี้มาจากการขาดเงินหรือไม่พอแต่ อย่างเดียวมากกว่าการที่จะขอของเทศบาลเอง (สุวัฒน์ ตันประวัตติ, 2540, หน้า 83) ภายใต้การบริหาร- งานตามระเบียบที่รัฐบาลกลางโดยกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ว่าการใช้จ่ายเงินเพื่อบริหาร เทศบาลมีประสิทธิภาพเพียงใด มีข้อขัดข้องอย่างไรหรือไม่

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบหนึ่งแม้จะได้รับการกระจายอำนาจ ทางการปกครองให้ปกครองดูแลตนเองให้มีความเป็นอิสระตามเจตนารมณ์จากปัญหาดังกล่าว ผู้ทำวิจัยหยิบยกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวมาแล้วข้างต้นมาทำการศึกษาวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยสามารถใช้ในการกำกับดูแลท้องถิ่นหากเกิดความขัดข้อง ในการปฏิบัติงานด้านการเงินการคลังในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้ท้องถิ่น สามารถปฏิบัติงาน ด้านการเงินการคลังได้อย่างอิสระและมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาความสำคัญของปัญหา

2.2 เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการกำกับดูแลเทศบาลและรูปแบบความเป็นมาของ เทศบาล

2.3 เพื่อทำการศึกษาระเบียบกระทรวงมหาดไทยด้านการเงินการคลัง 3 ฉบับได้แก่

1) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครอง ท้องถิ่น พ.ศ.2541

2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.2535

3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การ เก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2547

2.4 วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายที่กระทรวงมหาดไทยกำกับดูแลการบริหารกิจการ เทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวในข้อ 2.1

2.5 เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงระบบการบริหารงานด้านการเงินการคลังของเทศบาลให้สอดคล้องกับแนวทางการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2540

3. สมมติฐานของการศึกษา

เทศบาลเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีจำนวน 1,129 แห่งทั่วประเทศ มีขอบเขตที่แน่นอน ชัดเจน มีอิสระในการบริหารจัดการภายในของหน่วยงานตามกฎหมาย มีรายได้เป็นของตนเอง และเป็นนิติบุคคล แต่รัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ทำให้รัฐบาลต้องกำกับดูแลการบริหารกิจของเทศบาลทั่วประเทศการออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยด้านการเงินการคลังให้เทศบาลทุกระดับต้องนำมาใช้ร่วมกันอาจจะเป็นการจำกัดความสามารถในการใช้ดุลยพินิจของตนเองโดยอิสระของเทศบาลทำให้การใช้จ่ายเงินตลอดจนการบริหารงบประมาณขาดความคล่องตัวไม่สามารถแก้ปัญหาแก่ประชาชนในเขตเทศบาลได้อย่างเหมาะสมทันทั่วถึงและอาจไม่ถูกต้องตามหลักการเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ประสงค์จะให้ประชาชนในเขตเทศบาลมีอำนาจในการปกครองตนเองหากได้มีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องใหม่จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ได้

4. ขอบเขตของการศึกษา

อำนาจของเทศบาลด้านการเงินการคลังยังสามารถกำกับดูแลในการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2475 โดยกำหนดข้อยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินแก่เจ้าของที่อยู่เองหรือให้ผู้แทนอยู่รักษาและมีได้เป็นที่ไว้สินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมตั้งแต่ พ.ศ.2475 เป็นต้นไปกรณีโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เองมีค่ารายปีไม่เกินหกสิบบาทต่อปี พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินยังให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินและให้การแจ้งการประเมินย้อนหลังในกรณีต่อไปนี้

1) ในกรณีผู้รับประเมินไม่ยื่นแบบพิมพ์แสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา 19

2) กรณียื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่สมบูรณ์แต่การประเมินต้องกระทำภายในกรอบของเวลาที่กฎหมายกำหนดด้วย (มาตรา 24 ทวิ)

อำนาจเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานเก็บภาษี (มาตรา 7 ทวิ) กล่าวคือ

ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ในเขตเทศบาล ให้เป็นอำนาจของเทศมนตรี

ในเขตสุขาภิบาล ให้เป็นอำนาจของประธานกรรมการสุขาภิบาล

ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นอำนาจของผู้ราชการจังหวัด

พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินมีสภาพปัญหาที่เกิดจากการตีความบทบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายการเสียภาษี (มาตรา 6) การยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา 9(5) และมาตรา 10) การประเมินค่ารายปี (มาตรา 8) และการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานในการลดค่ารายปี (มาตรา 11 และมาตรา 13)

ทำการวิจัยระเบียบกระทรวงมหาดไทย 3 ฉบับที่สำคัญได้แก่ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2541 ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2535 และ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงินการเบิกจ่ายเงินการฝากเงินการเก็บรักษาเงินและ การตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2547 ในการศึกษาวิจัยจำกัดเฉพาะการวิจัยระเบียบทั้งสามฉบับดังกล่าวข้างต้น เท่านั้นในประเด็นของการบริหารกิจการเทศบาลอย่างมีอิสระภายใต้การกำกับดูแลโดยรัฐบาลกลาง (กระทรวงมหาดไทย) ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 11 พ.ศ.2543)

5. วิธีดำเนินการศึกษา

จากการวิเคราะห์ระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ใช้ในการกำกับดูแลเทศบาลด้านการเงิน การคลังที่ยกมา เปรียบเทียบกับทฤษฎีและแนวคิดของการกำกับดูแลในบทที่สองจะเห็นได้ว่า ระเบียบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจะมีลักษณะในการควบคุมดูแลมากกว่าการกำกับดูแลตามกฎหมายและ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญการศึกษาและทำรายงานเรื่องนี้ใช้วิธีค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล แบบการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลักและใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์ทางนิติศาสตร์ (Legal Analysis) โดยศึกษาเอกสารตำราบทความการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งไทยและ ต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และระเบียบกระทรวงมหาดไทยด้านการเงินการคลังทั้งสามฉบับดังกล่าวข้างต้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ทำให้ได้ทราบถึงความเป็นมาของปัญหา
- 6.2 ทำให้ได้ทราบถึงสาระสำคัญของระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและแนวคิดทฤษฎีในการกำกับดูแลเทศบาล
- 6.3 ทำให้ได้ทราบถึงรูปแบบความเป็นมาของเทศบาล
- 6.4 ทำให้ทราบถึงมาตรการการกำกับดูแลการบริหารด้านการเงินการคลังของเทศบาล โดยกระทรวงมหาดไทยตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยทั้งสามฉบับที่ยกมาในครั้ง
- 6.5 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ใช้ในการกำกับดูแลระบบการเงินการคลังของเทศบาลเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ.2540